

kek nemcsak mások gondoskodására, de mások gondolkodására is rászorulnak fejlődésük egyes szakaszaiban.

Irodalom

BALOGH Zsolt György–JÓRI András–POLYÁK Gábor:
Adatvédelmi „legjobb gyakorlat” kialakítása az elekt-
ronikus közigazgatásban. A MEH SZT-IS-14. sz. ki-
írására benyújtott pályázat. 2002.

BUTZEN, Fred–HILTON, Christopher: Linux hálózatok.
Kiskapu Kft., Budapest, 1999.

GILLY, Daniel: UNIX in a Nutshell. O'Reilly & Asso-
ciates, Inc., Sebastopol, USA, 1996.

<http://index.hu/tech/net/konyvtar>, letöltés: 2004.04.22.

http://telnet.datanet.hu/~jori/cda_dalzell.html,
letöltés: 2004.04.22.

http://telnet.datanet.hu/~jori/crypto_magyar.html,
letöltés: 2004.04.22.

http://telnet.datanet.hu/~jori/crypto_nemet.html,
letöltés: 2004.04.22.

Beérkezett: 2004. VI. 18-án.

Csapodi Csaba (1910–2004)

A magyar kultúra, a tudományos könyvtárosság kimagasló alakja, nemzetközileg is egyik legjelentősebb képviselője hunyt el patriarchális korban, 94 évesen.

Csapodi Csaba 1910-ben született, a neves szemészprofesszor, dr. Csapodi István nyolcadik gyermekeként. A budapesti Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetem bölcsészeti karán 1933-ban történelem-földrajz szakon középiskolai tanári és bölcsészdoktori oklevelet szerzett. A következő évben Bécsben levéltári kutatásokat folytatott ösztöndíjasként. 1934-ben kinevezték a Magyar Nemzeti Múzeum Országos (Széchényi) Könyvtárába, majd néhány évig az Országos Magyar Történeti Múzeumban a főigazgató titkáráként dolgozott. Alapításától, 1942-től kezdve a Teleki Pál Tudományos Intézet Magyar Történettudományi Intézetének munkatársa az intézet megszűntetéséig, 1949 elejéig. Kutatásait az újkori magyar művelődés- és gazdaságtörténet terén végezte. Munkássága alapján a budapesti egyetem bölcsészeti karának magántanárává habilitálták 1946-ban. 1949–1951 között dolgozott az Országos Széchényi Könyvtárban, az Egyetemi Könyvtárban, majd az Országos Könyvtári Központban, végül a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárába került 1951-ben mint a Kézirattár helyettes osztályvezetője, 1957-től a Kézirattár és Régi Könyvek Gyűjteménye vezetője. 1975. december 31-én vonult nyugdíjba.

Széles körű munkásságot fejtett ki, számos országban folytatott könyvtörténeti kutatást. Munkásságának teljes bibliográfiája megtalálható a *Jubileumi csokor Csapodi Csaba tiszteletére. Tanulmányok*. (Szerk. Rozsondai Marianne, Bp. 2002. 405–433.) lapjain. Összesen mintegy 450 publikációja jelent meg Magyarországon és külföldön, köztük a feleségével, Csapodiné dr. Gárdonyi Klárával együtt összeállított *Bibliotheca Corviniana* 1967-ben jelent meg először, aztán 1990-ig öt nyelven, tizennégy kiadásban. Ugyancsak közös mű a *Bibliotheca Hungarica. Kódexek és nyomtatott könyvek Magyarországon 1526 előtt* három kötete (1988–1994), Tóth András-sal és Vértesy Miklóssal közösen: *Magyar könyvtártörténet* (1987). Számos publikációja jelent meg könyvtári szakkérdésekről is, például az MTA Könyvtár *Publicationes* sorozatában a tudományos folyóiratok jövőjéről szóló tanulmánya.

A kandidátusi és a tudományok doktora fokozatot 1974-ben a *Corvina Könyvtár története és állománya*, illetve 1978-ban *A Janus Pannonius-szöveggyűjtemény* című disszertációjával nyerte el. Az Országos Könyvtárügyi Tanács és a Magyar Tudományos Akadémia több munkabizottságának volt tagja, a Középkori Munkabizottság-nak társelnöke. Mint címzetes egyetemi tanár az 1980-as évektől kodikológiát adott elő az ELTE Bölcsészettudományi Karának történeti segédtudományok tanszékén.

1944-ben neki ítelték a Baumgarten-díjat. 1976-ban feleségével közösen akadémiai elnöki díjat kapott, 1993-ban — szintén feleségével együtt — a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjét. 1995-ben harmadik könyvtársként Széchényi-díjjal tüntették ki. Munkásságára évtizedek múltán is hivatkozni fogunk.

Rózsa György